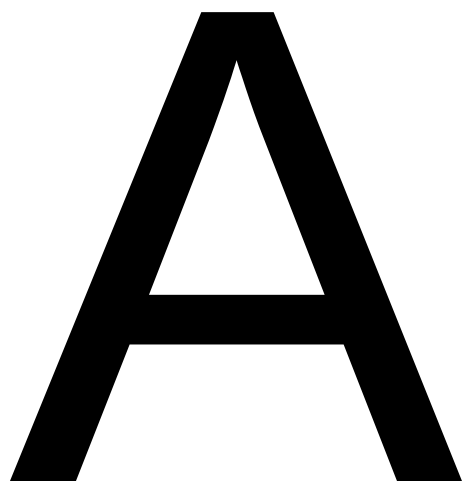

הבן של אילון
גיא ערמון
הדפס מתי הראל
שנה ב

הבן של...
אילון הוא האיש ששמעתי עליו הכי הרבה דברים מרשימים בחיי.

בין לשלם על המורות הפרטיות שלו שהוא היה בן שמונה, לשבור ולפנות כמות של קירות בטון שאפילו קבוצת סבלים שלמה לא הצליחה, לרוץ בסהרה או אפילו להיות מרצה וראש חוג לעיצוב...

באמת שאין דבר שאני כבר יכול להאמין שהוא לא יכול לעשות.

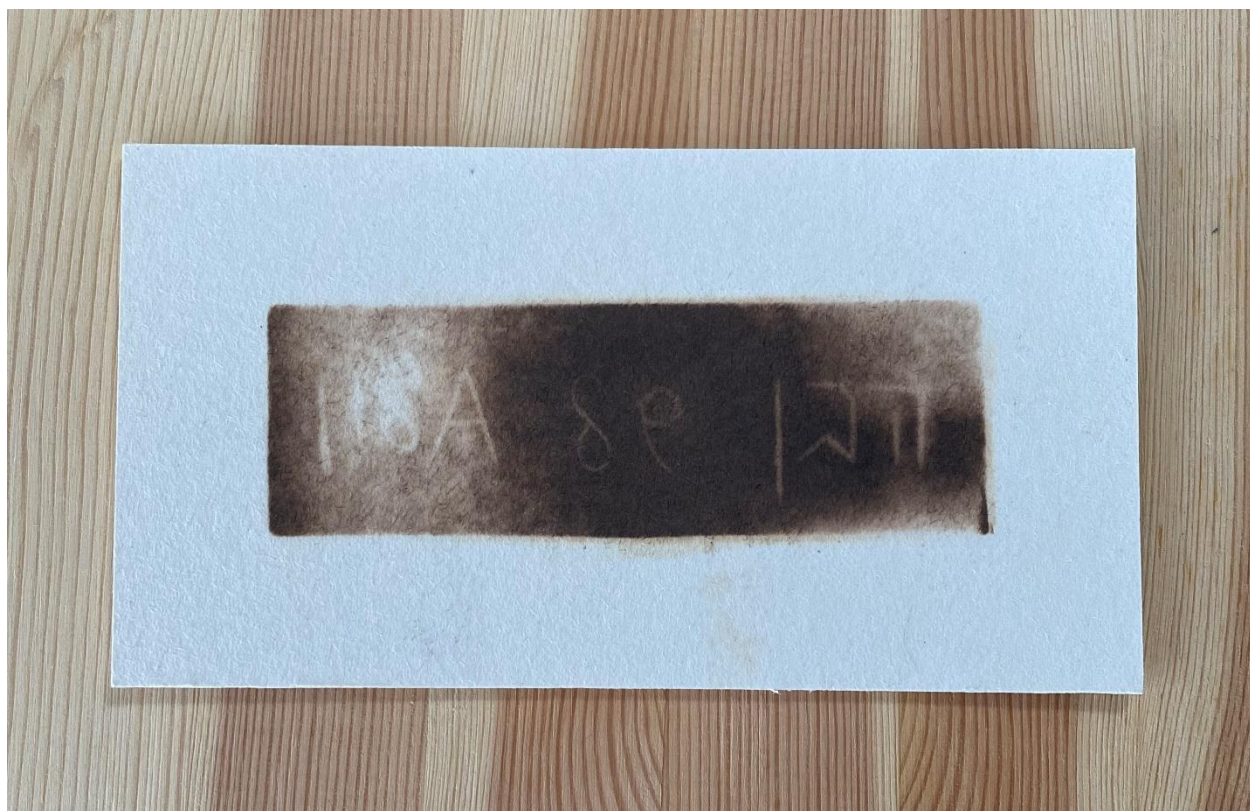
אבל הבעיה היא שאילון הוא האבא שלי, ולא משנה מה אני אעשה בחיי, אני לעולם לא אוכל לעזוב את המשפט שרודף אותי כול יום מחדש "הבן של אילון"
אותה צלקת הזו שיש לי על הגוף שאי אפשר להוריד.
אני רק שומע על ההצלחות שלו בזמן שמשווים אותי אליו, כאילו זה איזו מדליית זהב.

רק בגלל שאני קיים, בזמן שהלקח היחיד שלמדתי מזה הוא שאני רוצה להרוויח את כול ההישגים שלי לבד בלי להיות הבן שלו בכלל.

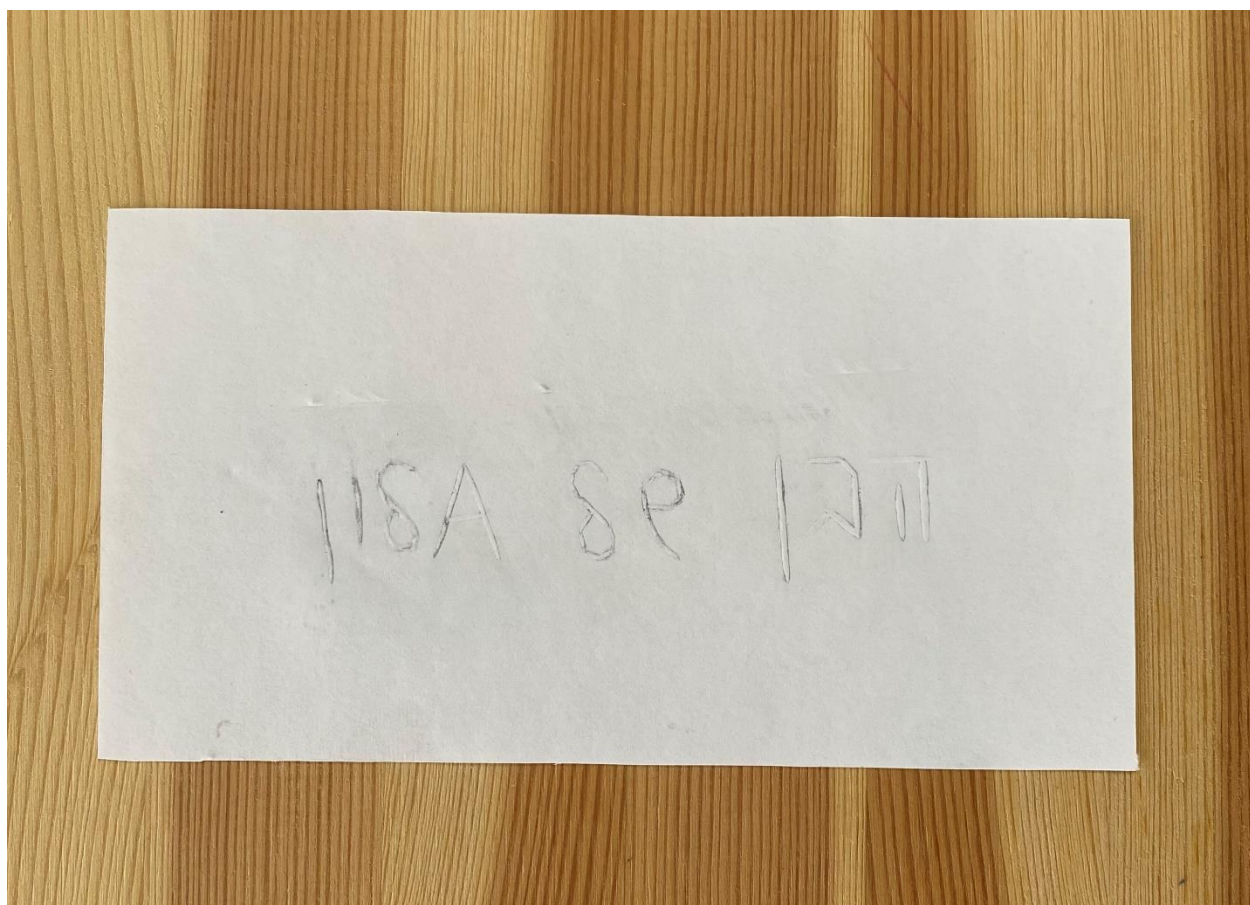
משהו שאיבדתי את היכולת לקבל ביום שבו נולדתי.

מתכת מולבנת על חתיכת בשר

נחושת חמה על קרטון גס.

הדפס ערום על דף 200 גרם.

חריכת סי אנד סי על עץ

חוט תייל מולבן על סוליית כפכף